

Přeletěl havrun
přes ten panský dvůr,
sednul v okenečku
na zlatem stolečku,
rozložil (č. roztočil) ogun.

2) Že ti neco dá,

šáteček bílý, červený,
modrý vyšívaný.

3) Posel spravoval,
sobě namlóval,
zeleného vínka,
zlatého prsténka

na stole nechal.

4) A vy, šnoraře,
šnorujte biče,
koně vyvaďajte,
koče vytlačujte
a pro ňu jedte.

Anebo na Hané:

A vy, pohůnci, hrubě malinci,
bičíky šmarujte, pro královnu jedte.
Sem ju doveztc.

Anebo:

A vy, pacholci, malí i velcí,
drobnó sečku řežte, koně dobře češte,
s královnó jedte.

Podobně i tato slova v ústech některých děv v nedomysl přechodí n. p. Uy milí v i č i; anebo jinde a v y k o č í š e. K o č í š slovo sice dostupné (t. j. kočí) leč co znamená viči či Viči?

5) pěkně si hledí.

anebo:

hudci jí hrajó.

U Lichnově u Příbora píseň ta zpívá se při odvážení nevěsty.

Vyletěl sokol, sednul na topol,
sednul na sluněnko, na pěkne okenko,
vesele spival.¹⁾

Děvečko moja, synek tě vola,
abys k němu vyšla, něbyla tak pyšna
sama jedina.

Ona něvyšla, poslala posla:
Ach, můj mily posle, spravuj mi to dobře
jako ja sama.

Posel spravoval, sobě namluval,
ale se s tím stranil a dcerušku hanil,
že je leniva.

Ona zaslechla, ven vyskočila,
v zelenem vinečku, v zlatem prstenečku
se vytočila.

Pacholičku můj, koničky širuj,
koničky vyvaďaj, do voza zapřahaj,
pojeděmy přeč.²⁾

A dy s ňu jeli, ludě hleděli,
co to za panenka, co to za hraběnka
ve voze sedí.

Přijeli v pole, stanuli v kole:
Pověz mi, děvečko, je-li tvoje všecko
co je ve voze?

Všecko je moje, co je ve voze,
a sem zapomněla vinka zeleneho
doma na stole.

Pacholiček šel, vinka nenašel;
jak to uslyšela, zaplakať musela
o věneček svůj.

1) Přiletěl havrun na susedův dům,
sednul v okenečku v zelenem věnečku,
tam se rozvinul.

Vyjeli v pole, stanuli v dole,
zapomněli věnka, zlateho prsténka
doma na stole.

2) Posel spravoval, sobě namluval,
prošvarnu děvečku v růžovym věnečku
sobě namluval.

Kochanečku můj, vrať že se mi proň,
bo jak se něvratíš, to mi ho zaplatíš
a něbudeš můj.

Když vyzpívána jest píseň ta, změňuje se tanec, ač jinde jinak, a píseň jiná se zpívá při něm již dvojitým, již trojitým chodem.